

Kompletterande bestämmelser till lagen om tobak och liknande produkter

Ds 2018:39

Regeringskansliet
Socialdepartementet

SOU och Ds kan köpas från Norstedts Juridiks kundservice.
Beställningsadress: Norstedts Juridik, Kundservice, 106 47 Stockholm
Ordertelefon: 08-598 191 90
E-post: kundservice@nj.se
Webbadress: www.nj.se/offentligapublikationer

För remissutsändningar av SOU och Ds svarar Norstedts Juridik AB
på uppdrag av Regeringskansliets förvaltningsavdelning.

Svara på remiss – hur och varför

Statsrådsberedningen, SB PM 2003:2 (reviderad 2009-05-02).

En kort handledning för dem som ska svara på remiss.

Häftet är gratis och kan laddas ner som pdf från eller beställas på regeringen.se/remisser

Omslag: Regeringskansliets standard

Tryck: Elanders Sverige AB, Stockholm 2018

ISBN 978-91-38-24867-6

ISSN 0284-6012

Innehåll

1	Kompletterande bestämmelser till lagen om tobak och liknande produkter	3
2	Författningstext.....	5
3	Tobaksproduktdirektivets bestämmelser om spårbarhet	7
3.1	Allmänt om tobaksproduktdirektivet.....	7
3.2	Ett EU-gemensamt system för spårning av tobaksvaror.....	8
4	Överlämnande av uppgiften att vara id-utfärdare.....	13
5	Konsekvenser.....	19
6	Författningskommentar	21

1 Kompletterande bestämmelser till lagen om tobak och liknande produkter

I propositionen Ny lag om tobak och liknande produkter (prop. 2017/18:156) föreslås bl.a. att styckförpackningar med tobaksvaror ska förses med en unik identitetsmärkning. På så sätt genomförs artikel 15 i det s.k. tobaksproduktdirektivet (2014/40/EU). Direktivet kompletteras bl.a. av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/574 om tekniska standarder för inrättande och drift av ett spårbarhetssystem för tobaksvaror. Enligt genomförandeförordningen har medlemsstaterna en skyldighet att utse en enhet med ansvar för att generera och utfärda unika identitetsmärkningar (s.k. id-utfärdare).

I denna promemoria föreslås att det i den föreslagna lagen om tobak och liknande produkter ska införas en bestämmelse som möjliggör att uppgiften att vara id-utfärdare överlämnas till någon annan än stat eller kommun. Det föreslås att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om avgifter för att generera och utfärda unika identitetsmärkningar. Vidare görs bedömningen att Folkhälsomyndigheten bör få befogenhet att besluta om att överlämna uppgiften att vara id-utfärdare till någon enskild.

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 maj 2019.

2 Författningstext

Förslag till lag om ändring i lagen (2018:000) om tobak och liknande produkter

Härigenom föreskrivs att det i lagen (2018:000) om tobak och liknande produkter ska införas två nya paragrafer, 11 kap. 19 och 20 §§, och närmast före 11 kap. 20 § en ny rubrik av följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2017/18:156 Föreslagen lydelse

11 kap.

19 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifter för unika identitetsmärkningar enligt 3 kap. 7 §.

*Överlämnande av
förvaltningsuppgifter*

20 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får besluta att överlämna uppgiften att generera och utfärda unika identitetsmärkningar till någon enskild (id-utfärdare).

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2019.

3 Tobaksproduktdirektivets bestämmelser om spårbarhet

3.1 Allmänt om tobaksproduktdirektivet

Europaparlamentet och Europeiska unionens råd antog den 3 april 2014 direktiv 2014/40/EU om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillverkning, presentation och försäljning av tobaksvaror och relaterade produkter och om upphävande av direktiv 2001/37/EG (tobaksproduktdirektivet).

Genom tobaksproduktdirektivet harmoniseras bestämmelser om bl.a. ingredienser i och utsläpp från tobaksvaror och därmed sammanhängande rapporteringsskyldigheter samt vissa aspekter av märkning och förpackning av tobaksvaror, inbegripet hälsovarningar samt spårbarhet och säkerhetsmärkning. Direktivet syftar till att underlätta att den inre marknaden för tobaksvaror och relaterade produkter fungerar smidigt. Samtidigt är utgångspunkten en hög skyddsnivå för folkhälsan, särskilt för ungdomar. Genom direktivet ska unionen uppfylla sina skyldigheter enligt WHO:s ramkonvention om tobakskontroll.

Tobaksproduktdirektivet är, med undantag för direktivets bestämmelser i artiklarna 15 och 16 om spårbarhet och märkning, genomfört i svensk rätt genom bestämmelser i tobakslagen (1993:581), tobaksförordningen (2016:354), lagen (2017:425) om elektroniska cigaretter och påfyllningsbehållare och förordningen (2017:429) om elektroniska cigaretter och påfyllningsbehållare.

I propositionen Ny lag om tobak och liknande produkter (prop. 2017/18:156) föreslås att tobakslagen och lagen om elektroniska cigaretter och påfyllningsbehållare ska upphävas och ersättas av en ny lag, lagen om tobak och liknande produkter. Som en följd av detta har regeringen påbörjat ett arbete med att ersätta tobaksförordningen och förordningen om elektroniska cigaretter och

påfyllningsbehållare med en ny förordning om tobak och liknande produkter. Propositionen är ännu inte beslutad av riksdagen och det är i nuläget oklart när den nya lagen kan träda i kraft.

3.2 Ett EU-gemensamt system för spårning av tobaksvaror

Tobaksproduktdirektivets bestämmelser om spårning

I artikel 15 i tobaksproduktdirektivet finns bestämmelser om tobaksvarors spårbarhet. Bestämmelserna syftar till att motverka illegal handel med tobaksvaror. I direktivets ingress framhålls att olagliga produkter undergräver den fria rörligheten för produkter som uppfyller kraven och det skydd som lagstiftningen om tobakskontroll ger. Vidare påpekas att unionen enligt WHO:s ramkonvention om tobakskontroll är skyldig att bekämpa olagliga tobaksvaror, inbegripet sådana som importeras olagligt till unionen, som en del av en övergripande unionspolitik för tobakskontroll. Mot den bakgrunden konstateras att det är nödvändigt att införa bestämmelser om att styckförpackningar till tobaksvaror ska märkas med en unik identitetsmärkning och att transporten av tobaksvaror ska registreras så att varorna kan spåras i hela unionen. Ett driftskompatibelt system för spårning bör utvecklas på unionsnivå (skäl 29 och 30).

Enligt artikel 15.1 ska medlemsstaterna se till att alla styckförpackningar med tobaksvaror förses med en unik identitetsmärkning. Den unika identitetsmärkningen är en grundläggande förutsättning för att systemet för spårning av tobaksvaror ska fungera. Enligt artikel 15.2 ska den unika identitetsmärkningen göra det möjligt att fastställa bl.a. datum och plats för tillverkningen, tillverkningsanläggningen, den faktiska leveransvägen från tillverkning till det första återförsäljningsstället och identiteten på alla köpare från tillverkning till det första återförsäljningsstället. Vissa av dessa uppgifter ska ingå i själva identitetsmärkningen. När det gäller vissa andra uppgifter ska medlemsstaterna säkerställa att dessa är elektroniskt tillgängliga genom en koppling till den unika identitetsmärkningen, se artikel 15.3 och 15.4.

Medlemsstaterna ska enligt artikel 15.5 se till att alla ekonomiska aktörer som är inblandade i handel med tobaksvaror, från tillverkaren till den sista ekonomiska aktören före det första återförsäljningsstället, registrerar alla styckförpackningar som kommer i deras besittning. Registreringsskyldigheten får uppfyllas genom märkning och registrering av aggregerad förpackning, så som limpor, kartonger för limpor eller lastpallar, under förutsättning att spårning av styckförpackningar fortfarande är möjlig.

Enligt artikel 23.2 är medlemsstaterna skyldiga att se till att tobaksvaror som inte uppfyller kraven i direktivet, inbegripet de genomförandeakter och delegerade akter som föreskrivs i direktivet, inte släpps ut på marknaden. Med begreppet ”släppa ut på marknaden” avses enligt artikel 2.40 att tillhandahålla produkter – oberoende av tillverkningsort – till konsumenter i unionen, mot betalning eller ej.

Bestämmelserna i artikel 15 ska börja tillämpas den 20 maj 2019 när det gäller cigaretter och rulltobak och den 20 maj 2024 när det gäller andra tobaksvaror.

Kommissionens genomförandeförordning om tekniska standarder för inrättande och drift av ett spårbarhetssystem för tobaksvaror

Direktivets bestämmelser kompletteras bl.a. av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/574 om tekniska standarder för inrättande och drift av ett spårbarhetssystem för tobaksvaror. I genomförandeförordningen finns bl.a. bestämmelser om tekniska specifikationer för den unika identitetsmärkningen. Enligt artikel 3.1 ska varje medlemsstat utnämna en enhet (id-utfärdare) med ansvar för att generera och utfärda unika identitetsmärkningar. Förordningen innehåller inga krav på vem som ska vara id-utfärdare, förutom att denne ska uppfylla kraven i artikel 35 på oberoende från tobaksindustrin. Uppgiften att vara id-utfärdare kan således utföras av ett offentligt eller ett privat organ.

Id-utfärdaren får enligt artikel 3.9 fastställa och ta ut avgifter av ekonomiska aktörer enbart för att generera och utfärda unika identitetsmärkningar. Avgifterna ska vara icke-diskriminerande och proportionerliga mot antalet unika identitetsmärkningar som

genereras och utfärdas för ekonomiska aktörer, med hänsyn tagen till leveranssättet.

Ansvar för att förse styckförpackningar med unika identitetsmärknings ligger enligt artikel 6.1 på tillverkare och importörer. Dessa aktörer ska enligt artikel 9.1 ansöka om unika identitetsmärknings hos den behöriga id-utfärdaren. Om en ekonomisk aktör väljer att fullgöra registreringsskyldigheten genom registrering av aggregerade förpackningar i enlighet med artikel 15.5 i tobaksproduktdirektivet, är det denna aktör som ansvarar för att förse de aggregerade förpackningarna med en identitetsmärkning. Den ekonomiska aktören kan välja att ansöka om identitetsmärkning hos den behöriga id-utfärdaren eller kan själv generera en sådan märkning, se artikel 10 i genomförandeförordningen. Med ekonomisk aktör avses enligt artikel 2 varje fysisk eller juridisk person som är inblandad i handel med tobaksvaror, även för export, från tillverkaren till den sista ekonomiska aktören före det första återförsäljningsstället.

Genomförandet i svensk rätt

I prop. 2017/18:156 föreslås att tobaksdirektivets krav på att alla styckförpackningar med tobaksvaror ska förses med en unik identitetsmärkning ska genomföras genom bestämmelser i en ny lag om tobak och liknande produkter. I 3 kap. 7 § den föreslagna lagen anges att tobaksvaror som saknar unik identitetsmärkning inte får tillhandahållas konsumenterna eller detaljhandlarna på marknaden. I 11 kap. 8 § och 9 § 2 föreslås bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om utformning av den unika identitetsmärknings, om registreringsskyldigheten och om tekniska standarder för inrättande och drift av ett system för spårning.

Avsikten är att detaljerna kring spårbarhetssystemet ska regleras i en ny förordning om tobak och liknande produkter samt i myndighetsföreskrifter. Som anges nedan i avsnitt 4 är dock bedömningen att det krävs lagstöd för att uppgiften att på ansökan generera och utfärda unika identitetsmärknings ska kunna

överlämnas till en privat aktör. Lagstöd krävs också för att avgift ska kunna tas ut för sådana märkningar.

Folkhälsomyndigheten fick i juni 2017 genom ett särskilt regeringsuppdrag (S2017/03738/FS) i uppgift att bl.a. förbereda för genomförandet av tobaksproduktdirektivets bestämmelser om spårbarhet. I mars 2018 fick myndigheten genom ett tilläggsuppdrag (S2017/03738/FS) i uppgift att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa bl.a. att det finns en nationell id-utfärdare av unika identitetsmärkningar på cigaretter och rulltobak senast den 20 maj 2019 samt på andra tobaksvaror än cigaretter och rulltobak senast den 20 maj 2024. Folkhälsomyndigheten har påbörjat ett arbete med att undersöka förutsättningarna att överlämna uppgiften som id-utfärdare till någon privat aktör.

I prop. 2017/18:156 gjordes bedömningen att ett antal bestämmelser i den nya lagen om tobak och liknande produkter är sådana tekniska föreskrifter som måste anmälas enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (det s.k. anmälningdirektivet). Kommissionen lämnade den 2 maj 2018 ett detaljerat utlåtande i enlighet med artikel 6 i anmälningdirektivet, vilket innebar att riksdagen förhindrades att fatta beslut om propositionen till den 31 juli 2018. Beslut om propositionen kan fattas först efter riksdagsvalet.

För att uppfylla tobaksproduktdirektivets krav måste dock bestämmelserna om spårbarhet, i vilka kravet på unika identitetsmärkningar utgör en del, träda i kraft senast den 20 maj 2019. Förslaget till ny lag om tobak och liknande produkter måste därför nu kompletteras med bestämmelser som ger lagstöd för att vissa förvaltningsavgifter överlämnas till en privat aktör och som ger en sådan aktör möjlighet att ta ut avgifter för sina tjänster. Av detta skäl lämnas förslag till sådana lagbestämmelser i denna promemoria.

4 Överlämnande av uppgiften att vara id-utfärdare

Förslag: Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få besluta att överlämna uppgiften att generera och utfärda unika identitetsmärknings till någon enskild (id-utfärdare).

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om avgifter för unika identitetsmärknings.

Bestämmelserna ska träda i kraft den 1 maj 2019.

Bedömning: Folkhälsomyndigheten bör få befogenhet att besluta om att överlämna uppgiften att vara id-utfärdare till någon enskild.

Skälen för förslaget och bedömningen

Lagstöd krävs för överlämnande av en förvaltningsuppgift som innefattar myndighetsutövning

För att uppfylla tobaksproduktdirektivets bestämmelser föreslås i 3 kap. 7 § den nya lagen om tobak och liknande produkter att styckförpackningar till tobaksvaror ska förses med en unik identitetsmärkning. Tobaksvaror som saknar sådan märkning får inte tillhandahållas konsumenter eller detaljhandlare på marknaden. I artikel 3.1 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/574 överlämnas det till medlemsstaterna att utse vem som ska ansvara för att generera och utfärda unika identitetsmärknings.

Uppgiften att vara id-utfärdare kräver teknisk kompetens och resurser som ingen myndighet för närvarande har och som det inte

vore effektivt att bygga upp. Med hänsyn till uppgiftens komplexitet är det inte rimligt att någon myndighet ska ha det formella ansvaret för att utfärda och generera identitetsmärknings. Det bör därför ges möjlighet att överlämna uppgiften att vara id-utfärdare till någon privat aktör.

Enligt 12 kap. 4 § andra stycket regeringsformen (RF) krävs lagstöd för att en förvaltningsuppgift som innefattar myndighetsutövning ska kunna överlämnas till enskilda individer och till andra juridiska personer än kommuner. I förarbetena till förvaltningslagen (2017:900) görs en genomgång av begreppet myndighetsutövning. Slutsatsen är att beskrivningen av de olika fall som innefattar myndighetsutövning har det gemensamt att det rör sig om beslut och andra åtgärder som en myndighet vidtar gentemot en enskild med stöd av en befogenhet som myndigheten har getts genom ett konkret beslut av regeringen eller riksdagen eller genom en offentligrättslig författning. Beslutet eller åtgärden är ytterst ett uttryck för samhällets makt över medborgarna. Det gäller oberoende av om den aktuella åtgärden uttrycker en skyldighet för någon enskild eller innebär att någon enskild gynnas i det enskilda fallet. Karaktäristiskt för dessa situationer är också att den enskilde i förhållande till det allmänna befinner sig i en beroendeställning som inte har sin grund i ett frivilligt åtagande. Det innebär att myndigheten i dessa fall – till skillnad från i t.ex. ett avtalsförhållande – ensidigt har att besluta i saken (se s. 46 f. i prop. 2016/17:180 En modern och rättssäker förvaltning - ny förvaltningslag).

Det följer av genomförandeförordningen att medlemsstaterna ska utse en id-utfärdare som ska ansvara för att generera och utfärda unika identitetsmärknings. Enligt 3 kap. 7 § lagen om tobak och liknande produkter kan en tillverkare eller importör av tobaksvaror inte välja att avstå ifrån att ansöka om unika identitetsmärknings. Id-utfärdaren utför sina uppgifter med stöd av en offentligrättslig reglering. Om id-utfärdaren inte tillhandahåller identitetsmärknings får aktören inte sälja varorna. Id-utfärdarens åtgärder i form av generering och utfärdande av unika identitetsmärknings har således sådana rättsverkningar att id-utfärdaren måste anses utföra en sådan förvaltningsuppgift som innefattar myndighetsutövning. För att ansvaret för att vara id-utfärdare ska kunna överlåtas på en privat aktör måste det finnas

lagstöd. Det föreslås därför att en bestämmelse om överlämnande av förvaltningsuppgifter förs in i lagen om tobak och liknande produkter.

Folkhälsomyndigheten har ett särskilt regeringsuppdrag att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att det finns en nationell id-utfärdare av unika identitetsmärknings på plats inom den tid som tobaksproduktdirektivet anger. Mot denna bakgrund bedöms det vara lämpligt att i förordning ange att Folkhälsomyndigheten får överlämna uppgiften att vara id-utfärdare åt någon enskild.

Lagstöd krävs för att få ta ut avgifter

Enligt artikel 3.9 i genomförandeförordningen får id-utfärdaren fastställa och ta ut avgifter av ekonomiska aktörer enbart för att generera och utfärda unika identitetsmärknings. Avgifterna ska vara icke-diskriminerande och proportionerliga mot antalet unika identitetsmärknings som genereras och utfärdas för ekonomiska aktörer, med hänsyn tagen till leveranssättet.

För att den som utses som id-utfärdare i Sverige ska kunna ta ut avgifter för att generera och utfärda identitetsmärknings krävs enligt 8 kap. 2 § första stycket RF lagstöd. Avgiften är belastande. Även om det finns en motprestation – nämligen identitetsmärkning – är avgiften inte frivillig. De som vill sälja tobaksvaror till konsumenter och detaljhandeln måste ansöka om sådan märkning och betala den aktuella avgiften. Det föreslås därför att det ska föras in i lagen om tobak och liknande produkter att en id-utfärdare får ta ut avgifter under de förutsättningar som anges i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/574. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer föreslås få bemyndigande att meddela föreskrifter om sådana avgifter.

Id-utfärdarens behandling av personuppgifter

Enligt artikel 15.10 i tobaksproduktdirektivet ska medlemsstaterna säkerställa att personuppgifter endast behandlas i enlighet med de regler och skyddsåtgärder som fastställs i direktiv 95/46/EG. Detta direktiv ersattes den 25 maj 2018 av Europaparlamentets och rådets

förordning (EU) 2016/679 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning). Id-utfärdaren kan behöva behandla personuppgifter för att kunna generera och utfärda unika identitetsmärkningar och för att kunna ta ut avgifter. Denna behandling måste vara förenlig med dataskyddsförordningens bestämmelser.

Personuppgifter ska enligt artikel 5 i dataskyddsförordningen bl.a. behandlas på ett lagligt, korrekt och öppet sätt i förhållande till den registrerade. De ska samlas in för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål och inte senare behandlas på ett sätt som är oförenligt med dessa ändamål.

Behandlingen av personuppgifter är laglig bl.a. om den registrerade har lämnat sitt samtycke till att dennes personuppgifter behandlas för ett eller flera specifika ändamål (artikel 6.1 a), om behandlingen är nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse som åvilar den personuppgiftsansvarige (artikel 6.1 c) eller om behandlingen är nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i den personuppgiftsansvariges myndighetsutövning (artikel 6.1 e).

Bedömningen är att det finns rättslig grund för behandlingen av personuppgifter enligt artikel 6.1 c och 6.1 e i dataskyddsförordningen då behandlingen är nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse som åvilar id-utfärdaren som personuppgiftsansvarig och som ett led i myndighetsutövningen. I och med de nu föreslagna lagändringarna uppfylls kravet i artikel 6.3 att grund för behandlingen som avses i punkt 1 c och e ska fastställas i enlighet med en medlemsstats nationella rätt.

Det kan noteras att id-utfärdaren inte kommer att behöva behandla sådana personuppgifter som det enligt artikel 9.1 i dataskyddsförordningen är förbjudet att behandla. Inte heller finns behov av att behandla uppgifter om t.ex. fällande domar i brottmål eller förekomst i misstankeregister.

Ikraftträdande

I prop. 2017/18:156 föreslås att bestämmelserna om att tobaksvaror ska förses med unika identitetsmärkningar ska tillämpas första gången för tid från och med den 20 maj 2019 vad gäller cigaretter och rulltobak samt från och med den 20 maj 2024 när det gäller andra tobaksvaror. En förutsättning för att spårbarhetssystemet ska fungera den 20 maj 2019 är att det då finns en utsedd id-utfärdare som kan generera och utfärda unika identitetsmärkningar. Dessförinnan måste Folkhälsomyndigheten hinna fatta ett upphandlingsbeslut. De nu föreslagna bestämmelserna bör träda i kraft så snart som möjligt. Det föreslås därför att bestämmelserna ska träda i kraft den 1 maj 2019.

5 Konsekvenser

Förslagen i denna promemoria syftar till att Sverige ska uppfylla kommissionens genomförandeförordning. Förslagen är i huvudsak av lagteknisk karaktär och bedöms inte ha nämnvärda konsekvenser. I denna promemoria görs dock bedömningen att Folkhälsomyndigheten bör få befogenhet att besluta om att överlämna uppgiften att vara id-utfärdare till någon enskild. Detta innebär en ny uppgift för myndigheten. En id-utfärdare måste bytas ut om genomförandeförordningens krav på oberoende från tobaksindustrin inte uppfylls. Risken för att detta ska inträffa bedöms inte som särskilt stor. Sammantaget bedöms denna uppgift kunna hanteras inom myndighetens anslagsram.

De ekonomiska aktörer som måste ansöka om unika identitetsmärkningar kan behöva betala en avgift till id-utfärdaren om denne beslutar att ta ut avgifter. En sådan avgift får dock enligt genomförandeförordningen endast omfatta ersättning för att generera och utfärda unika identitetsmärkningar. Avgifterna måste vara icke-diskriminerande och proportionerliga mot antalet unika identitetsmärkningar som genereras och utfärdas för ekonomiska aktörer, med hänsyn tagen till leveranssättet. Mot denna bakgrund bedöms det inte finnas risk för att de ekonomiska aktörerna åläggs en för stor ekonomisk börda.

Det bör tilläggas att de nu aktuella bestämmelserna föreslås för att uppfylla kraven i tobaksproduktdirektivet och kommissionens genomförandeförordning. Framtagandet av dessa rättsakter har föregåtts av ett omfattande arbete på EU-nivå inklusive konsekvensanalys, där det bl.a. har tagits i beaktande hur det föreslagna regelverket påverkar större och mindre företag. Se även de konsekvensanalyser som har gjorts i prop. 2017/18:156 och i prop. 2015/16:82 Åtgärder för ökad folkhälsa på tobaksområdet – genomförandet av EU:s tobaksproduktdirektiv.

6 Författningskommentar

Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:000) om tobak och liknande produkter

11 kap

19 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifter för unika identitetsmärkningarna enligt 3 kap. 7 §.

Paragrafen är ny. Bemyndigandet avser sådana avgifter som en id-utfärdare får ta ut av ekonomiska aktörer för att generera och utfärda unika identitetsmärkningarna.

Övervägandena finns i avsnitt 4.

20 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får besluta att överlämna uppgiften att generera och utfärda unika identitetsmärkningarna till någon enskild (id-utfärdare).

Paragrafen är ny. Genom bestämmelsen ges stöd i lag att överlämna uppgiften att generera och utfärda unika identitetsmärkningarna till någon enskild, se 12 kap. 4 § andra stycket regeringsformen.

Övervägandena finns i avsnitt 4.

Departementsserien 2018

Kronologisk förteckning

1. Genomförande av 2017 års ändringsdirektiv till EU:s vapendirektiv. Ju.
2. Reglering av mikrosimuleringsmodellen Fasit. Fi.
3. Uppbörd av böter efter EU:s dataskyddsreform. Ju.
4. En ny stödordning för säkerhetshöjande åtgärder inom det civila samhället. Ku.
5. Ny lag om koordineringsinsatser inom hälso- och sjukvården. S.
6. Granskning av Transportstyrelsens upphandling av it-drift. N.
7. Konsekvenser för arbetsgivare vid återkallelse av uppehållstillstånd för arbete. Ju.
8. Översyn av grundskyddet för pensionärer. S.
9. Snabbare lagföring. Ju.
10. EU:s framtida jordbrukspolitik. N.
11. Vissa kirurgiska ingrepp i könsorganen. S.
12. Anpassning av lagen om passagerarregister till EU:s dataskyddsreform. Ju.
13. Långsiktigt stöd till det civila samhället. Ku.
14. Fördjupad översyn av Försvarmaktens logistikförsörjning i fråga om vidmakthållande och upphandling. Fö.
15. Direktivet om ett ökat aktieägar-engagemang. Förslag till genomförande i svensk rätt. Ju.
16. Konsolidering av nationella och internationella riktlinjer för exportkontroll av krigsmateriel. UD.
17. Ändring av det kön som framgår av folkbokföringen. S.
18. Hyresgästskydd när en lägenhet förstörs. Ju.
19. Resning vid nya uppgifter om den tilltalades ålder. Ju.
20. Tillstånd till offentlig danstillställning. Ju.
21. Åtgärder för en stärkt patientsäkerhet och en effektivare hantering av behörighetsärenden inom hälso- och sjukvården. S.
22. Genomförande av terrorismdirektivets brottsofferbestämmelser. Ju.
23. Vissa frågor om barnpornografibrottet och om avskaffad preskription för allvarliga brott mot barn. Ju.
24. Genomförande av EU:s geoblockeringsförordning. UD.
25. Avgiftsfrihet för screening för livmodershalscancer. S.
26. Tjänstledighet för politiska uppdrag på lokal och regional nivå i ett annat land. Undanröjande av ett gränshinder. Fi.
27. Anpassningar av svensk lag med anledning av kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/161. S.
28. Förlängt anställningsskydd till 69 år. A.
29. Brott mot förtroendevalda. Ju.
30. Tillståndsprövning av vapendelar m.m. Ju.
31. Utveckling av verksamheter som bedrivs enligt lagen om läkarvårdsersättning och lagen om ersättning för fysioterapi. S.
32. Ersättning vid arbetslivsinriktad rehabilitering. S.
33. Översyn av lagstiftningen mot s.k. fordonsmålsvakter. N.
34. Straffrättsliga bestämmelser till skydd för EU:s finansiella intressen. Ju.

35. Polisens tillgång till uppgifter från signalspaning. Ju.
36. Utökade möjligheter att avsluta tandvårdsgivare som misskött sig från det statliga tandvårdsstödet. S.
37. Genomförande av student- och forskardirektivet. Ju.
38. Anpassad miljöprövning för en grön omställning. M.
39. Kompletterande bestämmelser till lagen om tobak och liknande produkter. S.

Departementsserien 2018

Systematisk förteckning

Arbetsmarknadsdepartementet

Förlängt anställningsskydd till 69 år. [28]

Finansdepartementet

Reglering av mikrosimuleringsmodellen Fasit. [2]

Tjänstledighet för politiska uppdrag på lokal och regional nivå i ett annat land. Undanröjande av ett gränshinder. [26]

Försvarsdepartementet

Fördjudad översyn av Försvarsmaktens logistikförsörjning i fråga om vidmakt-hållande och upphandling. [14]

Justitiedepartementet

Genomförande av 2017 års ändringsdirektiv till EU:s vapendirektiv. [1]

Uppbörd av böter efter EU:s dataskyddsreform. [3]

Konsekvenser för arbetsgivare vid återkallelse av uppehållstillstånd för arbete. [7]

Snabbare lagföring. [9]

Anpassning av lagen om passagerarregister till EU:s dataskyddsreform. [12]

Direktivet om ett ökat aktieägarengagemang. Förslag till genomförande i svensk rätt. [15]

Hyresgästskydd när en lägenhet förstörs. [18]

Resning vid nya uppgifter om den tilltalades ålder. [19]

Tillstånd till offentlig danstillställning. [20]

Genomförande av terrorismdirektivets brottsofferbestämmelser. [22]

Vissa frågor om barnpornografibrottet och om avskaffad preskription för allvarliga brott mot barn. [23]

Brott mot förtroendevalda. [29]

Tillståndsprövning av vapendelar m.m. [30]

Straffrättsliga bestämmelser till skydd för EU:s finansiella intressen. [34]

Polisens tillgång till uppgifter från signalspaning. [35]

Genomförande av student- och forskardirektivet. [37]

Kulturdepartementet

En ny stödordning för säkerhetshöjande åtgärder inom det civila samhället. [4]

Långsiktigt stöd till det civila samhället. [13].

Miljö- och energidepartementet

Anpassad miljöprövning för en grön omställning. [38]

Näringsdepartementet

Granskning av Transportstyrelsens upphandling av it-drift. [6]

EU:s framtida jordbrukspolitik. [10]

Översyn av lagstiftningen mot s.k. fordonsmålvakter. [33]

Socialdepartementet

Ny lag om koordineringsinsatser inom hälso- och sjukvården. [5]

Översyn av grundskyddet för pensionärer. [8]

Vissa kirurgiska ingrepp i könsorganen. [11]

Ändring av det kön som framgår av folkbokföringen. [17]

Åtgärder för en starkt patientsäkerhet och en effektivare hantering av behörighetsärenden inom hälso- och sjukvården. [21]

- Avgiftsfrihet för screening
för livmodershalscancer. [25]
- Anpassningar av svensk lag med anledning
av kommissionens delegerade
förordning (EU) 2016/161. [27]
- Utveckling av verksamheter som bedrivs
enligt lagen om läkarvårdsersättning
och lagen om ersättning för fysio-
terapi. [31]
- Ersättning vid arbetslivsinriktad
rehabilitering. [32]
- Utökade möjligheter att avsluta
tandvårdsgivare som misskött sig från
det statliga tandvårdsstödet. [36]
- Kompletterande bestämmelser till lagen
om tobak och liknande produkter. [39]

Utrikesdepartementet

- Konsolidering av nationella och inter-
nationella riktlinjer för exportkontroll
av krigsmateriel. [16]
- Genomförande av EU:s
geoblockeringsförordning. [24]